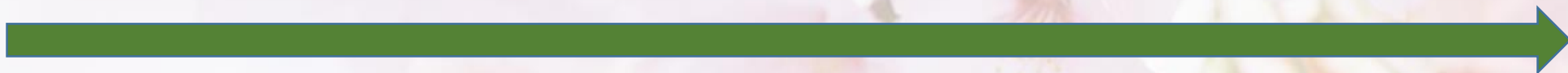

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

خداوند انسان را خلق کرد

انسان
ظرفیت ویژه برای
رسیدن به کمال

کمال انسان
خلیفه الهی

خداوند رب انسان است.
یعنی مسیر رسیدن او را به کمال و سعادت
مشخص کرده است.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَيْسَ لِقَضَائِهِ دَافِعٌ ...

اللَّهُمَّ إِنِّي أَرْغَبُ إِلَيْكَ وَأَشْهَدُ بِالرُّبُوبِيَّةِ لَكَ مُقِرًّا بِأَنَّكَ رَبِّي ...

... وَكَفَّلْتَنِي الْأُمَمَاتِ الرَّوَاحِمَ ، وَكَلَّأْتَنِي مِنْ طَوَارِقِ الْأَجَانِّ ، وَسَلَّمْتَنِي مِنَ الزِّيَادَةِ وَالنُّقْصَانِ ، فَتَعَالَيْتَ يَا رَحِيمُ يَا رَحْمَنُ ، حَتَّى إِذَا اسْتَهَلَّتْ نَاطِقًا بِالْكَلامِ؛

و مرا در آفرینش وجودم گواه نگرفتی و چیزی از کار خلقتم را به من واگذار نمودی، سپس برای آنچه در علمت از هدایتم گذشته بود مرا کامل میانه به دنیا آوردی و در حال کودکی و خردسالی در میان گهواره محافظت نمودی و از بین غذاها شیر گوارا نصیبم کردی و دل دایه‌ها را بر من مهربان نمودی و مادران پرمهر را به پرستاری‌ام گماشتی و از آسیب‌های پریان نگهداری فرمودی و از زیادی و کمی سالم داشتی، پس تو برتری ای مهربان، ای بخشنده تا آنگاه که آغاز به سخن کردم؛

أَثَمْتُ عَلَى سَوَابِغِ الْإِنْعَامِ ، وَرَبَّيْتَنِي زَائِدًا فِي كُلِّ عَامٍ ، حَتَّى إِذَا اكْتَمَلَتْ فِطْرَتِي وَاعْتَدَلَتْ مِرَّتِي أُوجِبْتَ
عَلَيَّ حُجَّتَكَ بِأَنْ أَلْهَمْتَنِي مَعْرِفَتَكَ ،
وَرَوَّعْتَنِي بِعَجَائِبِ حِكْمَتِكَ ،
وَأَيَّقُظْتَنِي لِمَا ذَرَأْتَ فِي سَمَائِكَ وَأَرْضِكَ مِنْ بَدَائِعِ خَلْقِكَ ،
وَنَبَّهْتَنِي لِشُكْرِكَ وَذِكْرِكَ ،
وَأُوجِبْتَ عَلَيَّ طَاعَتَكَ وَعِبَادَتَكَ

نعمت‌های کاملت را بر من تمام کردی و مرا در هر سال با افزوده شدن به وجودم پرورش دادی تا آفرینشم کامل شد و تاب و توانم معتدل گشت،
حجتت را بر من واجب نمودی، چنان‌که معرفتت را به من الهام فرمودی و با شگفتی‌های حکمتت به هراسم افکندی و به آنچه در آسمان و زمینت از
پدیده‌های خلقتت پدید آوردی بیدارم نمودی، به سپاسگزاری و یادت آگاهی‌ام دادی و طاعت و عبادتت را بر من واجب نمودی و آنچه را
پیامبرانت آوردند به من فهماندی و پذیرفتن خشنودیت را بر من آسان کردی و در تمام این امور به یاری و لطفت بر من منت نهادی؛

دوره های رشد تفکر اجتماعی

ظهور ولایت
و تادیب

ظهور مشورت
و ادب

بلوغ عقلی، آراستگی
به آداب و احسان

بلوغ عاطفی،
اکرام و تالیف

بلوغ لبی،
مدیریت و تعهد

بلوغ عبودیتی،
بندگی و رهبری

طیب گزینی

خیر گزینی

حسن گزینی

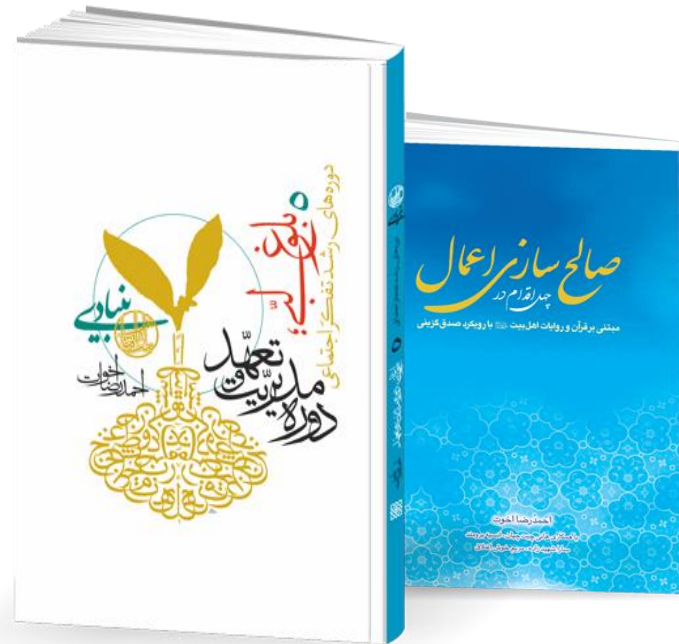
ایمان گزینی

صدق گزینی

ولایت

قرار گیری در
معرض انتخاب

- ✓ این دوره ها با توجه به دارایی ها و استعداد های انسان است.
- ✓ سن خیلی مطرح نیست مهم رسیدن به بلوغ و داشتن نشانه های دوره بعد است.

هر دوره رشد :

✓ دارایی ها

✓ توانایی ها

✓ نتایج

- اگر طبق مولفه های رشد حرکت کنیم در مسیر هدایت بوده و به رشد خواهیم رسید.
- نتایج هر دوره در اختیار توانایی های دوره بعدی قرار خواهد گرفت.
- هر دوره برای رسیدن به کمالش نیاز به ولی دارد. انسان در هیچ دوره ای بی نیاز از ولایت نیست.

دوره اول رشد

دارایی

فطرت پاک + حواس

توانایی

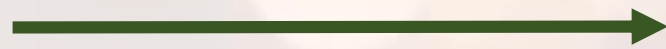
بروز عمل (نطق)
مبتنی بر حواس و
تخیلات

قرار دادن کودک در معرض طیبات (طیب‌گزینی)

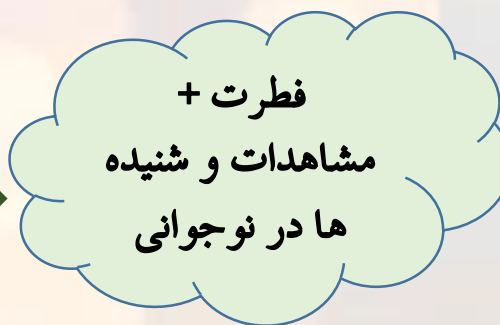
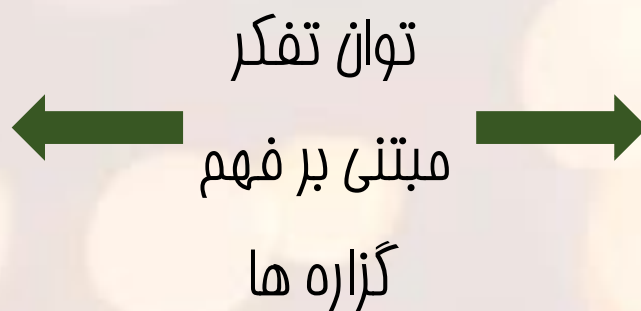
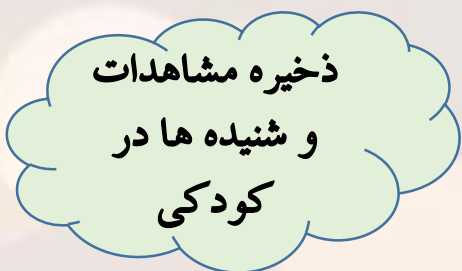
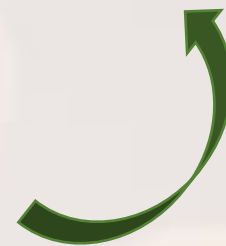
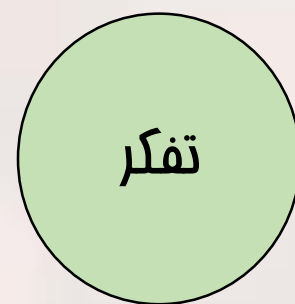
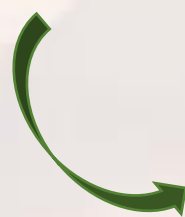
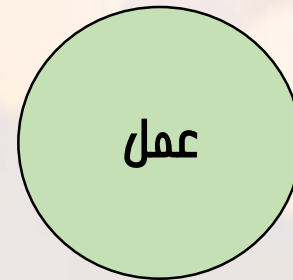
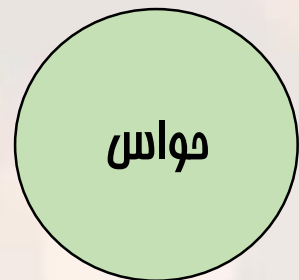
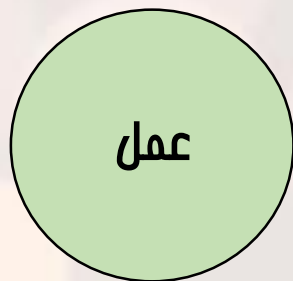
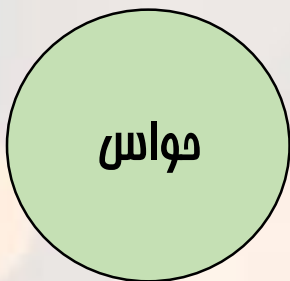
نتیجه در پایان دوره

- ❖ انس با طیبات
- ❖ هدایت و تادیب نطق شناخت کافی از نیاز و بروز آگاهانه و درست آن
- ❖ تادیب کلام از طریق ایجاد روح عبودیت در فضای تربیت (بیان شمرده، به جا و قابل فهم، استفاده از کلام زیبا) و تبدیل آن به باورهای زیبا و توحیدی
- ❖ فعال شدن توان تخیل و تفکر و ایجاد گزاره های ذهنی براساس نفع و ضررها

کودکی

ابتدای نوجوانی

دوره دوم

دارایی

فعال شدن توان تفکر با
ایجاد گزاره های ذهنی

توانایی

انتخاب آگاهانه

نتیجه در پایان دوره

- ❖ نوجوان باید بتواند آگاهانه و براساس تفکر و تعقل، خیر و صلاح را تشخیص دهد و به آن عمل کند. (خیرگزینی و تقوا خود مراقبتی)
- ❖ نوجوان باید و نباید ها را به صورت رضایتمندانه بپذیرد.

مساعدت والدین در ایجاد بستر خیرگزینی

مراتب رشد انسان

با توجه به دارایی های او در هر دوره

طیب

دارایی: فطرت پاک و حواس.
قرار گرفتن در معرض طبیات

نتیجه: طیب شدن ورودی ها برای شکل گیری تفکر

خیر

دارایی: توان تفکر
نتیجه: انتخاب خیر، طالب قرار گرفتن در چارچوب ها

حَسَن

دارایی: پذیرش با رغبت باید نبایدها
نتیجه: بروز عمل به شکل زیبا

.....

نقش والدین و مربی

مثال کودک و راه افتادن:

- حتما جلوی او راه می روید. (**داشتن الگو**)
- بارها و بارها دست او را میگیرید و با او راه می روید. (**مساعدت**)
- هیچ گاه زودتر از موعد انتظار ندارید راه بیوفتد. (**عدم عجله و کندی**)
- او برای راه رفتن نیاز به قوی شدن عضلات و استخوان دارد. (**توجه به امکانات و دارایی ها**)
- با زمین خوردنش، از او ناامید نمی شوید و بارها دستش را می گیرید. (**صبر در آموزش**)
- اگر نتوانست راه بیفتد حتما با مشاوران و متخصصان مشورت می کنید. (**ضرورت مشورت**)

هر چه فرزند در بستری از طیبات قرار داده باشد

باورهای توحیدی و گزارهای عقلانی بیشتری در او شکل گرفته و در مواجهه با

مسائل و اتفاقات از آن ها بهره گرفته و سریعتر به انتخاب خیر خواهد رسید و

این یعنی:

والدین از سطح رشد بالاتری برخوردار باشند و محیط طیب

تری را ایجاد کنند.